

CD-ROM

Diktati vremena - plakati od kasnih 1930-ih do ranih 1960-ih

Piše: Ladislav Sever

Donedavno ime akademskog slikara **Zvonimira Faista** u filmskim krugovima nije predstavljalo - ma kako to uvredljivo zvučalo - ništa!

Međutim, nakon što je krajem 2003. u Muzeju grada Zagreba održana njegova prva retrospektivna izložba, izložba iz koje smo se mogli uvjeriti da je upravo Faist jedan od rodonačelnika i ponajboljih tvoraca (zapravo autora) filmskih plakata na našim prostorima od kraja 30-ih do početka 60-ih, dotični umjetnik u svom je 10. desetljeću života doživio zasluženu revalorizaciju.

Među ostalima, Faist je autor plakata za **Bauerov Ne okreći se, sine**, **Čudotvorni mač**, **Barba Žvane** itd., a sada je pred nama jedna sjajna "svjetska" stvar - multimedijalni CD-ROM na temu navedene izložbe i samog opusa Zvonimira Faista, projekt iz kojeg stoje Muzej grada Zagreba (zapravo, autorice izložbe **Željka Kolveshi** i **Maja Šojat-Bikić**) i tvrtka Novena (art direktor **Ervin Šilić**).

CD-ROM nije samo podsjetnik na Faistovu izložbu, on je njezina nadgradnja i trajni multimedijalni zapis o jednom velikom umjetniku, o njegovom bogatom i raznolikom opusu, posebice onom dijelu koji se tiče autorskih filmskih plakata zbog kojih je publika u godinama i desetljećima kada nije bilo televizije, a kamoli Interneta, niti je tzv. PR-a bio razvijen, zapravo i dobrim dijelom kupovala (ili nije kupovala) kino-karte.

Na ovom funkcionalnim i vrlo preglednom CD-ROM-u nisu objavljene samo reprodukcije plakata koje je radio, nego njih prati sadržaj svakog filma, popis glumaca, njihove fotografije, pa čak i detalj iz njihova života i karijere.

Za svakog ljubitelja filma ovo je CD-ROM kojeg treba imati u svojoj kolekciji. ★

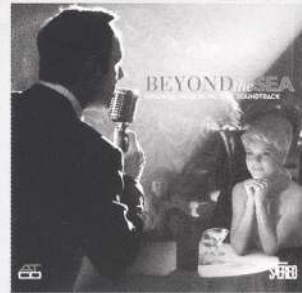
soundtrack

Kevin Spacey

Piše: Damir Demonja

BEYOND THE SEA

Atco Records/Rhino/Warner/Dancing Bear

Godinama je poznati glumac, oscarovac **Kevin Spacey** sanjao snimiti biografski film o jednom od najpopularnijih pjevača sentimentalnih šlagera 60-ih godina prošloga stoljeća, **Bobbyju Darinu**, u kojem bi tumačio i glavni lik.

Nakon više od desetljeća pokušaja, početkom 2000., Spacey je dobio "zeleno svjetlo" i krenuo u produkciju filma kojeg je nazvao *Beyond the Sea*, po zasigurno

najpoznatijoj Darinovojoj pjesmi, inače prilagodbi **Charles Trenetove La mer**.

Jedna od Spaceyjevih ključnih odluka bila je da u filmu koristi novosnimljene Darinove pjesme, koje je sam otpjevao. Ovo je uspio ostvariti prilično dobro, u što nije trebalo ni sumnjati s obzirom na njegovu nadarenost i glumačko-pjevačke vještine. Osim toga, ne treba zaboraviti da je Darin umro u 37. godini, dok se Spacey prihvatio ekranizacije njegova lika u petom desetljeću života.

Spacey je, između ostalog, odugovlačio s projektom i zbog toga što je publici želio pokazati da mu pjevanje nije strano i da ima dobru podlogu u kazalištu, u kojem je prakticirao pjevanje i nastupe u mjuziklima, a što je potvrdio 2001. na koncertu posvećenom **Johnu Lennonu**. Iskustvo nastupa u kazalištu i mjuziklima evidentno je i u *soundtracku*, na kojem su Spaceyjeve izvedbe vrlo prilagodljive, u maniri osobe koja je naučena pjevati upravo u kazalištu, odnosno u mjuziklima, a ne za nosač zvuka.

Uz pomoć glazbenog producenta **Phila Ramonea**, Spacey je vrlo brižno uhvatio duh Darinovih originalnih izvedbi, ponegdje umnožavajući aranžmane, drugdje, pak, neznatno ih mijenjajući. Album podvlači Darinovo šansonijerstvo, u kojem je obilno koristio orkestar, kao i njegove dodire s *rock'n'rollom* i folkom, nudeći dobar presjek njegovog glazbenog stvaralaštva. I dok je zbirka Darinovih hitova dobar uvod onima koji se tek upoznaju s njegovim glazbenim opusom, riječ je o albumu, s 18 izvedbi u trajanju od 50-ak minuta, koji je vrlo ugodan za slušanje i zbog Spaceyjeve istinske strasti i u glazbenoj i u glumačkoj izvedbi glavnog lika. Spaceyjeve izvedbe nisu bolje od Darinovih, ali *soundtrack* filma *Beyond the Sea* nedvojbeno čine vrijednim slušanja. I film i pjesme predstavljaju vrhunac Spaceyjeva talenta i pjevačkih mogućnosti i bezrezervno zavrjeđuju pozornost. ★

prijedlog za DVD izdanje

Kao voda za čokoladu

(Como agua para chocolate, 1991.)

Piše: Vlado Ercegović

Tita je treća, najmlađa kći, pa njezina majka, dona Elena, djevojčici namijeni da će se brinuti o njoj kad bude stara, što znači da se Tita neće udavati. To je stari (okrutni) običaj koji vrijedi za najmlađu kćer. U djevojačkoj dobi, Tita se zaljubi u Pedra, no proseći njezinu ruku, dona Elena mu ponudi da se oženi njezinom najstarijom kćeri Rosaurom na što Pedro pristane kako bi bio u blizini voljene Tite...

Ovako prepričan sadržaj sasvim sigurno vam ne govori puno, no kako sam u prošlom

broju pisao o prvom američkom izletu (*Šetnja u oblacima*) **Alfonsa Araua**, bilo je sasvim logično da se vratim malo unazad i spomenem film koji ga je proslavio u svjetskim razmjerima.

Tamo vino - ovdje hrana... Ekranizirajući roman vlastite supruge **Laure Esquivel**, priču o moćnim efektima ljubavi i hrane, Arau je spjevao veličanstveni hedonistički ep u ime nacionalne kulture i kuhinje (općinjenost hranom ne tiče se samo čokolade iz naslova, "artikla" kojoj je Meksiko prapostojbina), ali nije riječ o nekom egzotičnom

receptu, već o istinskom užitku spravljanja i konzumacije hrane usko vezanima uz senzualnost.

Šetnja kroz sudbine glavnih junaka te kroz meksičku kuhinju, istovremeno je i šetnja kroz magične rituale strasti koju će, nakon gledanja, sasvim sigurno i u vama potaknuti.

Da li na kuhanje ili na ljubav, sasvim svejedno - u svakom slučaju, konačni rezultat bit će ugodan za sva vaša osjetila. ★

